

[Jensen (Broby).]

vist bedre at gøre det nu og faa disse halvanden Million Kroner ud af Verden end at give halvanden Million Kroner om Aaret til at dække Underskuddet.

Den højtærede Minister siger, at Venstre optræder nu saa dejlig ansvarsløst. Ja, der var ligesom en misundelig Tone i Ministerens Udtalelser; jeg tør næsten ikke sige det, men jeg fik det Indtryk, at Ministeren ogsaa godt kunde tænke sig at optræde i en lignende Rolle, ogsaa havde forsøgt sig i en saadan Rolle. Men vi optræder ikke ansvarsløst. I god Tid er Ordningen opsagt; mig bekendt har Ministeren ogsaa opsagt Kontrakterne med de Mennesker, der er knyttet til Teatret. Der er da Tid til inden Sæsonens Begyndelse i Oktober at træffe en Ordning, hvis man vil gøre noget.

Ministeren sagde, at de til Teatret knyttede nu skal ind under Tugt og Tvang. Ja, naar man erindrer Ministerens Udtalelser i 1929, Sp. 1828, om Tugt og Tvang, hvor han siger, at hvis det ikke gaar, er den nuværende Teaterchef automatisk afskediget, hvis man erindrer sig disse Ord, siger jeg, kan man ikke tro meget paa, at den Tugt og Tvang, som den højtærede Minister vilde anvende, bliver af særlig slem Art. Den højtærede Minister udtalte videre, at det, der er det værste — Ministeren var inde paa de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Bindslev fremførte i Eftermiddags —, er disse Bønders Repræsentanter, som mod bedre Viden spekulerer i Uvidenhed. Jeg vil spørge den højtærede Minister, om han ikke vil uddybe det nærmere. Jeg har i hvert Fald ikke fra min Side spekuleret i nogen Uvidenhed. Der er ikke her Tale om Uvidenhed, og alle er klar over, hvad mit Forslag gaar ud paa. Det gaar ud paa at give det kongelige Teater som Skuespilscenen Sum, det skal afgive til Staten i Forlystelsesskat.

Naar den højtærede Minister i sin Replik til Retsforbundet — jeg skal i øvrigt ikke blande mig deri — vil sammenligne det kongelige Teater med Universitetet, Landbohøjskolen, Polyteknisk Læreanstalt, Rigshospitalet o. s. v., vil jeg sige, at jeg tror ikke, der er nogen her i Salen, der kan se, at en saadan Sammenligning har nogen som helst Betydning. Alle ved jo, at der er en uhyre Forskel paa den Indflydelse, det

kongelige Teater har haft som Kulturfaktor, og den Indflydelse, Universitetet, Landbohøjskolen, Polyteknisk Læreanstalt og de andre Institutioner har haft.

Den højtærede Minister sluttede med at sige, at vi vilde tjene en lille Fedteskilling ved vort Forslag, og han afviste vort reaktionære Sindelag. Er der virkelig noget reaktionært i det Forslag, vi har fremsat? Det er dog lige ud. Og det er frisindet, for vi har ikke noget imod, at det kongelige Teater opretholder Opera og Ballet, naar man selv betaler, hvad det koster. Men vi har noget imod, at disse Kunstarter opretholdes, naar man ikke alene gennem sin Skat skal være med til at bidrage dertil, men naar man ogsaa nu forsøger paa at lade Radioen, som dog alle Mennesker ude i de smaa Stuer har, være med dertil.

Den højtærede Minister svarede ikke paa de Spørgsmaal, jeg stillede til ham. Han svarede ikke paa Spørgsmaalet om Brugen af Radioens Penge og paa mine Bemærkninger om den Tvangsfodring, som skal finde Sted ved at bruge for 900 Kr. kongelig Kunst om Dagen. Jeg er da ogsaa ganske sikker paa, at dette ikke kan lade sig gøre, at det ikke er muligt at gennemføre en saadan Ordning og faa placeret saa mange Kunstnere fra det kongelige Teater.

Ministeren svarede heller ikke paa de Udtalelser, jeg kom med angaaende Regnskabet og Hovedrevisionen. Jeg stillede Spørgsmaal til den højtærede Minister angaaende to Poster. Den ene, der angik de litterære og kunstneriske Arbejder, var steget fra 59 000 Kr. til 128 000 Kr. Jeg har kun Regnskaberne for 1929—30, og det er saaledes kun to Aar, jeg kan sammenligne. Jeg spurgte ogsaa om, hvad der gemte sig i Posten Driftsudgifterne, der var steget fra 337 000 Kr. til 402 000 Kr. Men ikke et Muk fik man at vide af Ministeren desangaaende. Men kanske den højtærede Minister heller ikke ved det, og saa er han jo afskaaret fra at svare paa det. Jeg vil dog endnu en Gang spørge den højtærede Minister, om vi ikke kan faa Oplysninger derom, om det er muligt i et saa stort Regnskab at have saa store Poster, hvis Indhold man ikke kan faa nærmere Oplysning om.

Man maa erindre, som jeg sagde i min første Tale, at det er den højtærede Minister,